

**Romeinen 9:6
Is God integer?**

**Stef Schagen
(M.Div)**

Romeinen 9:6

Is God integer?

Het lijkt wel alsof het effect van de vervangingstheologie een Pro Palestijnse tendens is en een anti-Joodse teneur. Of vergis ik mij nou? Komt dat door onbegrip? Zijn mensenrechten centraal komen staan in onze Godsbeleving? Zou God nog een plan hebben met Israël, denk je? Zou Zijn hart nog bonzen voor het Joodse volk? Welke teksten zou je erbij halen om je opvatting daarover te onderbouwen?

Romeinen 9:6

Een tekst die lijkt te suggereren dat God opnieuw is begonnen met Jezus, is Romeinen 9:6b. In het Israël-debat wordt deze er meestal bijgehaald door vervangingsdenkers als bewijstekst.

"Maar het is niet mogelijk, dat het woord Gods zou vervallen zijn. Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël", schrijft Paulus. Maar hij schrijft de Romeinen niet om aan te tonen dat God niks meer met Israël heeft. Hij heeft de aloude boom niet omgehakt. Hij is ermee doorgedaan: heidenen zijn als wilde takken tegen hun natuur in op de aloude edele stam geënt (11:15-24), er in het Verbond van Yeshua met Israël bij gekomen (15:8-11, Jer.31:31-34, Efz.2).

Douglas Moo pent er dit over in zijn lijvige, meer dan 1000 pagina's tellende "Commentary on Romans":

"Zijn brief is relevant voor de héle geloofsgemeenschap in Rome. Hij schrijft aan zowel de gelovigen uit de Joden als uit de niet-Joden. Hij schreef aan Jóódse christenen omdat zij zich nog te veel aan nationalisme vasthielden waarom zij dachten dat zij tot Gods uitverkoren volk behoorden (omdat dat zij Israelieten zijn, red.). En hij schreef aan niet-Joodse christenen omdat hij wilde aantonen hoe het evangelie het Oude Testament bevestigde" (p.570).

Israël binnen Israël

Paulus heeft het in 9:6-29 over een Israël *binnen* Israël: zij die Jezus al herkenden en zij die dat nog niet doen maar die gaan komen (Zach.12:10-13, Joel 2:28-32, Opb.1:7, Hand.24:14b). Paulus heeft het niet over een níeuw Israël *na* een oud Israël of over een Israël *in plaats van* Israël, maar over een Israël *binnen* Israël. En Vader God is uit op héél Israël (11:1, 25-32)

Moo: “Zijn onderscheid tussen het bredere ethnische Israël en het nauwere geestelijke Israël is zijn basis verdediging van de stelling dat “het woord van God niet gefaald heeft” (“vervallen is”).

Twee broers

“Hij rechtvaardigt dat onderscheid met twee parallelle argumenten in vers 7-9 en 10-13. In de twee haalt Paulus het OT tweemaal aan om twee broers tegenover elkaar te zetten: Gods keuze voor Izaäk boven Ismaël en voor Jacob boven Ezau laten een patroon zien in Gods schepping van Zijn geestelijk volk wat Paulus toepast op het wijdverspreide Joodse ongeloof van zijn tijd...

De vrijheid van God

...Want deze verhalen over de grondleggers van het Joodse volk laten zien dat de reden waarom sommigen onderdeel van Gods volk uitmaakten en anderen niet, was dat God de vrijheid nam om enkelen te kiezen en anderen niet. Fysieke afstamming, laten deze verhalen zien, was niet de cruciale kwalificatie (om bij Gods volk te horen, red.). Zo is ook het behoren tot het volk van God van het Nieuwe Verbond gebaseerd op Gods vrije keuze en niet een geboorterecht. Daarom is het geen verrassing, en zeker geen bedreiging van de integriteit van Gods Woord, als vele Joden in zijn dagen faalden op Christus te vertrouwen en gered werden” (p.571).

Romeinen 9:6

Je zou nu uit Romeinen 9:6 kunnen concluderen dat God niks meer met het natuurlijke Israël heeft en dat de ware Israëliet nu de christen is. De Kerk heeft dat eeuwen gedaan. Maar is God dan integer, en te vertrouwen? Ik kwam iets moois tegen dat Moo dan schrijft (p.572):

“De eerste helft van 9:6 is de transitie tussen de introductie (9:1-5) en het leeuwendeel van Paulus’ expositie in Romeinen 9-11. Paulus maakt duidelijk dat het probleem van Israël (hun ongeloof in Christus in zijn tijd, red.) tegelijkertijd het probleem van Gods Woord is, en uiteindelijk van God Zelf. Want God heeft Israël geadopteerd, openbaarde Zichzelf aan haar, bond haar aan Zichzelf met Zijn verbonden en gaf haar Zijn wet, de tempeldienst, en Zijn beloften.... Betekenen deze nu niets meer? Veel christenen in Rome en overal, zowel Jood als heiden, moeten hebben gedacht dat dit de logische implicatie was van Paulus’ radicale kritiek op de Joodse aanname dat zij gered zijn omdat zij Israëlieten zijn (bijv.Rom.2)... Maar als God inderdaad op Zijn eerdere woord is teruggekomen, dan zouden de consequenties angstaanjagend zijn voor méér mensen dan Joden alleen. Want hoe kunnen christenen op zo’n God

vertrouwen, vertrouwen dat Hij Zijn beloften aan hen wél zal vervullen?!”
(p.572).

Gods integriteit

That's the point: Het Woord van God is niet vervallen (9:6a). Israël is nog steeds Zijn eigen volk. God heeft het niet verstoten (11:1). Vader God wil heel het volk hebben (11:1, 25-32). Zijn gaven en roeping van hen zijn onberouwelijk (11:29). Het Griekse woord daarvoor is ἀμεταμέληταL geen spijt hebben. Met zijn keuze voor de woordvolgorde in het Grieks legt Paulus daar nadruk op: “Want géén spijt heeft Hij...”, schrijft hij.

Andere teksten

Jezus kwam om Zijn beloften aan de vaders te bevestigen, niet om ze op te heffen (15:8). Hij kwam niet om de Wet en de Profeten te ontbinden maar om die compleet te maken. Geen jota of tittel zal ervan vergaan voordat alles zal zijn geschied: alle beloften van het OT/Tenach komen uit (Matt.5:17-18). In Hem zijn “ja!” en “amen” (2Cor.1:20)!

Maar Hij wilde ook graag de heidenen erbij hebben, niet alleen Israel (15:8-11, Ps.117), en is de grenzen over gegaan de wereld in om voor Zich een volk te verzamelen uit alle windstreken (Mal.1:11, Opb.7:9, Matt.24:31).

Zijn integriteit staat niet op het spel. Hij komt niet op Zijn woorden terug. Juist Zijn eindeloze trouw aan het eeuwige Israël is voor ons de reden om ons op het altaar te werpen in overgave en Hem te aanbidden.

Je kunt Hem volledig vertrouwen en er vandaag nog op verschijnen om Hem je leven te geven.

Shalom, chevareim.